Dosarul nr.1r-943/25 Judecătoria Hîncești (sediul Central)
nr. 1-25053347-02-1r-07082025 Judecător Valentina Suruceanu

D E C I Z I E
În numele Legii

30 ianuarie 2026 mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele completului,
Judecătorul Alexandru Spoială
Judecătorii Igor Chiroșca și Mihail Proca

a examinat în procedură scrisă, în lipsa părților, recursul avocatului Bătrîncea Ion în interesele inculpatului Cociu ***** declarat împotriva sentinței Judecătoriei Hîncești (sediul Central) nr.1-146/2025 din 16 iulie 2025, privind condamnarea lui:

*Cociu ***** *****,* născut la *****, IDNP *****, originar și domiciliat în mun. Hîncești, str. *****, moldovean, cetățean al Republicii Moldova, cu studii medii incomplete, nesupus militar, necăsătorit, neangajat în câmpul muncii, la evidența medicului psihiatru nu se află, se află la evidența medicului narcolog, anterior condamnat prin: *sentința Judecătoriei Hînceşti din 21 februarie 2024, în baza art. 320/1 CP, la 1 an închisoare; în baza art. 320/1 CP, la un an închisoare pe un termen de 1 an; în baza art. 179 alin.(1) CP, la 6 luni închisoare. În temeiul art. 84 alin.(1) CP, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i s-a stabilit pedeapsa definitivă 2 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis. În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare stabilită a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani; sentința Judecătoriei Hînceşti, sediul Central din 11 noiembrie 2024, în baza art. 179 alin.(1) CP, la 1 an închisoare. În temeiul art. 84 alin.(4) CP, la pedeapsa stabilită de 1 an închisoare a fost inclusă, parțial, durata pedepsei neexecutate stabilită prin sentința Judecătoriei Hînceşti, sediul Central din 21.02.2024 și i sa stabilit definitiv pedeapsa de 2 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.*

de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) din Codul penal;

termenul de examinare în prima instanță: 18.04.2025 – 16.07.2025;

termenul de examinare în instanța de recurs : 07.08.2025 – 30.01.2026;

procedura de înștiințare a părților a fost legal executată;

asupra recursului, în baza materialelor din dosar și a argumentelor prezentate, Colegiul penal,

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești (sediul Central) din 16 iulie 2025, se recunoaște vinovat Cociu ***** de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) din Codul

penal, cu aplicarea art. 80/1 Cod penal, și i se stabilește pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani și 3 (trei) luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis. În temeiul art. 84 alin. (4) din Codul penal, prin cumul de sentințe la pedeapsa stabilită prin prezenta sentință se adaugă partea neexecutată a pedepsei fixate prin sentința Judecătoriei Hâncești, sediul Central din 11 noiembrie 2024, și definitiv lui Cociu ***** ai numi pedeapsa de 3 (trei) ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis. Termenul executării pedepsei se calculează din data pronunțării sentinței 16 iulie 2025, cu includerea în termen perioada pedepsei executate în baza sentinței Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 11 noiembrie 2024, de la 11 noiembrie 2024 pînă la 16 iulie 2025. În temeiul art. 103 din Codul penal, se supune condamnatul Cociu ***** tratamentului forțat - tratamentul narcologic. Se încasează de la Cociu ***** în contul statului suma totală de 2 966,00 (două mii nouă sute șaizeci și șase,00) lei cu titlu de cheltuieli judiciare formată din: suma de 320,00 (trei sute douăzeci,00) lei în legătură cu efectuarea Raportului de expertiză judiciară nr. 202522D0055 din 27.03.2025, și suma de 2 646 (două mii șase sute patruzeci și șase) lei în legătură cu efectuarea Raportului de Expertiză Judiciară nr. 202535A0070 din 28 februarie 2025.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Cociu *****, la data de 17 septembrie 2024, în jurul orei 20:40, aflându-se în mun.Hîncești, fiind în stare de ebrietate alcoolică, având scopul pătrunderii ilegale în domiciliul cet.Cămilă Valentina *****, fără consimțământul acesteia, a pătruns ilegal în casa ei, situată în str. *****, mun.Hînceşti şi la cerința de a părăsi domiciliul a refuzat categoric, totodată a aplicat violența fizică în privința cet.Cămilă Valentina îmbrâncind-o, astfel cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr. 202522D0055 din 27.03.2025 echimoze pe brațul stâng, care se califică ca vătămare neînsemnată a integrității corporale sau a sănătății. Acțiunile lui Cociu ***** sunt încadrate în baza art. 179 alin. (2) din Codul penal, după indicii calificativi –”violarea de domiciliu, adică pătrunderea ilegală în domiciliul persoanei fără consimțământul acesteia, săvârșită cu aplicarea violenței”.

3. La data de 21 iulie 2025, avocatul Bătrîncea Ion în interesele inculpatului Cociu ***** a depus recurs în termen, prin care solicită casarea sentinței Judecătoriei Hâncești sediu Central din 16.07.2025, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, cu stabilirea in privința inculpatului Cociu ***** a unei pedepse mai blânde în limitele art. 80/1 alin. (1) CP. În motivarea recursului a invocat că:

- potrivit prevederilor art.75 din Codul penal, art.76 alin.(1) care prevede că la stabilirea pedepsei se consideră circumstanțe atenuante: f) autodenunțarea, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii sau la identificarea infractorilor ori recunoașterea vinovăției, iar potrivit alin. (2) “Instanța de judecată poate considera drept circumstanțe atenuante şi alte circumstanțe, neprevăzute la alin.(1)”, consideră că toate aceste circumstanțe în cumul, pot duce la stabilirea unei pedepse mai blânde în privința inculpatului Cociu ***** în limitele normei penale;

- la fel, prevederile art.79 alin.(1) Cod penal, sub aspectul proporționării pedepsei aplicate inculpatului şi pentru o corectă individualizare a acesteia raportate la toate criteriile generale prevăzute de art. 75 CP, instanța urma să ţină seama atât de elementele ce ţin de materialitatea faptei în sine, cât şi de datele referitoare la persoana inculpată. Astfel, consideră că, corectarea şi reeducarea inculpatului este posibilă şi rațională prin aplicarea unei pedepsei mai blânde în limitele prevăzute de sancțiunea normei încriminate;

- ținând cont de circumstanțele reale, gradul de pericol social concretizat în valorile sociale care au fost vătămate, precum şi faptul că inculpatul după săvârșirea faptei a avut o atitudine corectă a recunoscut şi regretat fapta comisa, punând în balanță ansamblul acestor considerente, se apreciază că o pedeapsă orientată spre limita apropiată de cea minimă este aptă să atingă scopul preventiv şi educativ al pedepsei aplicate cet. Cociu *****;

- apărarea atrage atenția asupra următoarelor momente de fapt stabilite în prima instanţă: recunoaşterea vinovăţiei; contribuirea activă la descoperirea infracţiunii; căinţa activă;

- urmare a celor menționate consideră că, pedeapsa aplicată de către prima instanță este una mult prea aspră în comparație cu toate circumstanțele cauzei stabilite la caz, motiv din care a depus prezentul apel cu solicitarea de a aplica o pedeapsă mai blândă în limitele art. 80/1 alin. (1) CP.

4. Conform art.437 alin.(1) pct.1^4) din Codul de procedură penală, pot fi atacate cu recurs sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

5. Potrivit art. 447 alin. (1), (2) din Codul de procedură penală, (1) Recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. (2) Instanța de recurs fixează data examinării și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței. Procurorul, avocatul și inculpatul au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună referințe. Referință pe cazul dat nu au parvenit.

6. Colegiul penal, examinând sentința atacată prin prisma motivelor de recurs formulate, cercetând materialele cauzei penale, respinge recursul ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței atacate ca fiind legală şi întemeiată, din următoarele considerente.

7. Conform art.448 din Codul de procedură penală, judecând recursul, instanța verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei și a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

8. Conform art.449 alin. (1) pct. 1) lit. a) din Codul de procedură penală, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.

9. Totodată, conform art. 364^1 Cod de procedură penală, (1) Până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul persoană fizică poate declara, personal prin înscris autentic, că

recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu şi solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală. (...) (10) Sentința adoptată în condițiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, *invocându-se doar erorile procesuale şi măsura de pedeapsă stabilită.*

10. Ținând cont de particularitățile recursului împotriva sentințelor pentru care nu este prevăzută calea de atac apelul, instanța de recurs la judecarea recursului nu poate controla fondul cauzei, urmând a accepta constatarea de fapt stabilită de instanța de fond. Această cauză a fost judecată în procedura simplificată, reglementată de art.364[1] Codul de procedură penală, potrivit căreia judecata se face în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, doar dacă inculpatul recunoaște faptele așa cum acestea sunt menționate în rechizitoriu. Alegerea de către inculpat, până la începerea cercetării judecătorești în instanța de fond, a procedurii prevăzute de art.364[1] Codul de procedură penală, stabilește și limitele eventualelor recursuri împotriva sentinței adoptate, în care pot fi invocate doar erorile procesuale şi/sau măsura de pedeapsă stabilită. Ținând cont de faptul că probatoriul administrat la faza de urmărire penală a fost acceptat de către inculpat, și pe care instanța și-a bazat concluziile de vinovăție a inculpatului, detaliat sunt redate în conținutul sentinței de condamnare, se conchide inutilitatea expunerii lor repetate. Argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință referitor la recunoașterea vinovăției inculpatului instanța de recurs le însușește. Astfel, alte motive indicate în recurs care nu se referă la erori procesuale sau măsura de pedeapsă stabilită, instanța de recurs le respinge.

11. La pronunțarea sentinței, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt şi de drept şi just a concluzionat că, inculpatul Cociu ***** a comis anume infracțiunea imputată. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe administrate la faza de urmărire penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității şi veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Colegiul penal constată că, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și acțiunile inculpatului just încadrându-se în dispoziția art. 179 alin.(2) Cod penal, ”violarea de domiciliu, adică pătrunderea ilegală în domiciliul persoanei fără consimțământul acesteia, săvârșită cu aplicarea violenței”.

12. În recurs, apărătorul a solicitat aplicarea unei pedepse mai blânde inculpatului, sub aspectul aplicării art.79 din Codul penal, circumstanțele excepționale.

13. Vizavi de aceste solicitări, instanța de recurs apreciază că, la stabilirea pedepsei penale, prima instanță a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana inculpatului, de atitudinea ultimului față de fapta comisă, de circumstanțele cauzei, în cadrul urmării penale și în instanța de judecată a recunoscut vinovăția, a comis o infracțiune cu intenție, anterior a fost condamnat pentru comiterea unor infracțiuni similare (f.d.83-84, 87-89, 103-110), potrivit informației din cazierul contravențional pentru perioada 01.01.2010-20.09.2024 a comis 53 contravenții care fac parte din categoria contravențiilor ce atentează la drepturile politice, de muncă și la alte drepturi constituționale ale persoanei fizice;

contravenții ce atentează la sănătatea populației, sănătății persoanei, la starea sanitar-epidimiologice; contravenții în domeniul circulației rutiere; contravenții ce atentează la modul de administrare, contravenții în domeniul supravegherii pieții și protecției consumatorului; și contravenții ce atentează la ordinea publică și la securitatea publică (f.d.90-92), se află la evidența medicului narcolog din anul 2016 cu diagnoza ”Consum de alcool sindrom de independență” (f.d.95), acordând deplină eficiență prevederilor normelor incriminate în ceea ce privește categoriile de pedeapsă prevăzute, instanța de judecată just a constatat că scopul pedepsei penale va fi atins, fiindu-i stabilită pedeapsa potrivit normei art. 179 alin.(2) Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani și 3 (trei) luni, pedeapsă care în viziunea Colegiului penal este echitabilă situației inculpatului, care pornind de la datele caracteristice ale ultimului, este pe măsură să ducă la atingerea scopului general şi special al pedepsei penale. În accepțiunea instanței de recurs, categoria și termenul de pedeapsă aplicată lui Cociu ***** va asigura pe deplin corectarea și reeducarea inculpatului, luând în considerație realizarea scopului pedepsei penale ce ține de prevenirea comiterii altor infracțiuni atât de către inculpat, cât și de către alte persoane.

14. În acest sens, instanța de recurs remarcă că, sub aspectul proporționării pedepsei aplicate inculpatului și pentru o corectă individualizare a acesteia prevăzut de art. 7 Codul penal raportate la toate criteriile generale prevăzute de art.75 Codul penal, trebuie să țină seama atât de elementele ce țin de materialitatea faptelor în sine, cât și de datele referitoare la persoana inculpatului, astfel că chiar dacă individualizarea pedepsei este un proces interior, strict personal al judecătorului, ea nu este totuși un proces arbitrar, subiectiv, ci din contră el trebuie să fie rezultatul unui examen obiectiv al întregului material probatoriu, studiat după anumite reguli şi criterii precis determinate.

15. Conform dispozițiilor art.76-77 din Codul penal, în privința inculpatului Cociu ***** instanța a reținut circumstanțe agravante, săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiuni similare. Analizând în cumul aceste circumstanțe, ținând cont de faptul că infracțiunea este comisă cu intenție face parte din categoria celor mai puțin grave, ținând cont de scopul pedepsei penale în restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, de persoana inculpatului, Colegiul penal reiterează că categoria și pedeapsa aplicată a fost justificată, este una echitabilă în raport cu valorile sociale lezate și circumstanțele comiterii infracțiunii, or în opinia Colegiului penal anume acest cuantum al pedepsei aplicate, fiind în limitele prevăzute de lege, va fi în stare să atingă scopul pedepsei penale, să contribuie la restabilirea echității sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât şi a altor persoane. Prin urmare, Colegiul reține că la individualizarea pedepsei s-a ținut cont de caracterul infracțiunii reflectat în coraport cu modul și împrejurările în care a fost comisă infracțiunea, starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită, conduita avută anterior săvârșirii infracțiunii și pe parcursului procesului penal, unde atât la faza de urmărire penală cât și în cadrul cercetării

judecătorești, de lipsa circumstanțelor atenuante și prezența circumstanțelor agravante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia, în concluzie, aplicarea pedepsei cu închisoare, Colegiul penal o consideră una echitabilă, care va contribui în cel mai eficient mod la atingerea scopului de restabilire a echității sociale și prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni.

16. Cu referire la solicitările recurentului privind aplicarea art.79 din Codul penal, instanța de recurs le respinge, or motivele invocate de apărare vin a fi reținute de instanță ca criteriu în vederea individualizării pedepsei penale, însă aceasta nu atinge plafonul limitelor excepționale, ce urmează a fi încadrate în circumstanțele reglementate de art.79 CP. Prevederile art.79 din Codul penal se referă la circumstanțe excepționale legate de scopul şi motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul şi după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei şi a consecințelor ei și nicidecum la recunoașterea vinovăției, astfel nu pot fi reținute ca întemeiate alegațiile avocatului inculpatului referitor la aplicarea art.79 din Codul penal, în contextul constatării acestor circumstanțe ca fiind atenuante.

17. În cazul dat, Colegiul penal apreciază că pedeapsa aplicată inculpatului este individualizată corect, hotărârea atacată corespunde tuturor exigențelor legislației în vigoare şi nu există nici un temei de implicare a instanței de recurs în vederea casării acesteia, nu a constatat nici un temei de a modifica termenul și măsura pedepsei stabilite, pedeapsa stabilită va contribui la conștientizarea faptei şi a urmărilor, astfel că va adopta pe viitor o atitudine de respectare întocmai a normelor legale.

18. Față de lucrul judecat de primă instanță, se constată motivarea amplă și temeinică a sentinței pronunțate, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din CoEDO. În asemenea situație, instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță. (Garcia Ruis contra Spaniei, Helle contra Finlandei).

19. În conformitate cu art. 449 alin. (1) pct.1 lit.a) din Codul de procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,

d e c i d e :

Respinge ca nefondat recursul avocatului Bătrîncea Ion în interesele inculpatului Cociu *****, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Hîncești (sediul Central) nr.1-146/2025 din 16 iulie 2025 și menține această sentință fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul **Alexandru Spoială**

Judecătorul **Igor Chiroșca**

Judecătorul **Mihail Proca**